

[Hanne Reintoft.]

begge i familien bliver arbejdsløse, fordi de mister endnu en mulighed for at sikre deres børn det leveniveau, der i vores materielle samfund presser børnene meget hårdt i skoler, og hvor de ellers befinder sig.

Vi må endvidere igen sige, at børnetilskudslovgivningen er skattelovgivning, og vi har ingen fornuftig begrundelse fået for, at man ensidigt rammer en ganske bestemt gruppe skattemæssigt, fordi de har forsørgerpligt over for børn. Sammenligner man med vores øvrige lovgivning, ser man altid et hensyn til dette at have forsørgerpligt, det gælder også vores bistandslovgivning, men her vedtager man altså, at man skal bære en ekstra byrde, fordi man har sat børn i verden. Det er populært hos ældre og barnløse, men umiddelbart ikke en solidarisk ting.

Må jeg så sige til allersidst, at selv om vi nu havde været positivt indstillet over for forslaget — det er vi altså ikke — kan man ikke gennemføre sociallovgivning sammen med DKP med det enestående sjukskærbejde, der er vist de sidste døgn. Vi sidder med en ungdomsydelsesskandale, som alle kender. Vi har i formiddags haft samråd med ministeren om en pensionsreformskandale, som alle kender, gennemført i sene natte timer med politisk pres fra de høje herrer, der laver forligsforhandlinger. Hver eneste gang viser det sig, at vi ikke har haft tid til at overskue konsekvenserne, og befolkningen betaler. Vi er efterhånden nogle kolleger til socialministeren, der har måttet købe nye sko, fordi vi har krummet tæerne ud af de gamle over, at det er en kollega, der forringer dansk sociallovgivning på den måde.

Steen Folke (VS):

Heller ikke denne gang er de sociale udgifter gået fri. Det er det foretrukne spareområde, når der skal skæres ned på de statslige udgifter. VS er ikke modstandere af enhver besparelse, men vi er modstandere af, at det altid er de sociale og de uddannelsesmæssige udgifter, som først og fremmest skal holde for. Faktisk kan jeg oplyse, at vi selv har stillet et forslag i denne samling om en besparelse på 790 mill. kr. Det er der nok ikke mange der er klar over. Flertallet herinde har forhindret dette forslag i overhovedet at komme til behandling, lige så vel som

de øvrige forslag, som VS har udarbejdet til samlingen.

Jeg kan da godt afsløre, at vores besparelsesforslag bestod i at fratage arbejdsgiverne det tilskud, den såkaldte prisdæmpende ydelse, som det borgerlige-socialdemokratiske flertal bevilegede arbejdsgiverne for et halvt år siden. Det ville være en form for indkomstpolitik med modsat fortegn. Det ville spare de betrængte statsfinanser for 790 mill. kr., men det er jo ikke den form for indkomstpolitik, forligspartierne går ind for.

Forslaget om at beskære børnetilskuddene går VS imod. Ganske vist vil det kunne ramme folk med noget større indtægter, men dog ikke anderledes, end at f. eks. et forældrepar, bestående af en faglært og en ufaglært, som bor i en lejlighed, vil blive ramt af forslaget. Derimod vil mange selvstændige med høje indtægter, som kan udnytte fradragsfiduser, gå fri.

VS mener, at hvis man skal ramme de højere indkomster, så må det ske ved en skærpelse af progressionen i den direkte skat i forbindelse med en overgang til en form for bruttoindkomstbeskatning. Vi mener ikke, det er rimeligt, at folk med børn skal stilles ringere end folk uden børn på samme indtægtsniveau.

Ydermere vil dette forslag medføre en ret omfattende ekstraadministration i kommunerne. Der skal ansættes flere til at registrere og kontrollere folk. Vi mener ikke, det er på den måde, arbejdsløsheden skal bekæmpes.

Venstres ændringsforslag vil VS hverken stemme for eller imod. Vi ønsker hverken regeringens forslag gennemført eller en generel nedskæring af børnetilskuddene, sådan som venstre ønsker det.

Lad mig til sidst nævne en urimelig detalje i regeringens forslag, som også fru Ebba Strange var inde på. Jeg stillede i udvalget det spørgsmål, om regeringen havde tænkt sig at indføre en dispensation for dem, der ville blive ramt af indtægtsnedgang, fordi børnetilskuddet skal baseres på indkomsten fra det foregående år. Det vil f. eks. ramme folk, der bliver arbejdsløse. Men ikke engang dét problem havde regeringen tænkt sig at gøre noget ved. Et ekstra spark til de arbejdsløse med venlig hilsen fra socialdemokratiet.